

Prvé čítanie

Jákovov odchod od Lábána

¹Tu počul Lábánových synov, ako si vraveli: Jákob pobral všetko, čo mal náš otec, a všetko naše bohatstvo získal z toho, čo patrilo nášmu otcovi. ²A Jákob zbadal na Lábánovej tvári, že už nie je k nemu taký ako predtým. ³Vtedy Hospodin riekol Jákobovi: Vráť sa do krajiny svojich otcov, do svojho rodiska, a ja budem s tebou. ⁴Nato dal Jákob zavolať Ráchel a Leu na pole ku svojmu stádu ⁵a povedal im: Vášmu otcovi vidím na tvári, že nie je voči mne taký, ako býval predtým; ale Boh mojich otcov bol so mnou. ⁶Samy viete, že som z celej sily slúžil vášmu otcovi; ⁷váš otec ma však oklamal a desať ráz mi zmenil odmenu, ale Boh mu nedovolil ublížiť mi. ⁸Ak povedal: Flakaté budú ti odmenou, celé stádo donášalo

fľakaté, ale ak povedal: Pruhované ti budú odmenou, celé stádo donášalo pruhované. ⁹Tak Boh odňal stádo vášmu otcovi a dal ho mne. ¹⁰V čase ruje stáda pozdvihol som oči a vo sne som videl, že barany, čo vyskakovali na bahnice, boli pruhované, fľakaté a strakaté. ¹¹Vtedy ma anjel Boží vo sne oslovil: Jákob! Ja som odpovedal: Tu som. ¹²A riekol mi: Pozdvihni oči a pozri: Všetky barany, čo vyskakujú na bahnice, sú pruhované, fľakaté a strakaté, lebo som videl všetko, čo ti Lábán robí. ¹³Ja som Boh Bételu, kde si pomazal posvätný stĺp a kde si mi dal sľub. Teraz sa pober, odíď z tejto krajiny a vráť sa do svojej rodnej zeme. ¹⁴Potom Ráchel a Lea mu odpovedali: Máme my ešte podiel a dedičstvo v dome svojho otca? ¹⁵Či nás nepokladá za cudzinky? Ved' nás predal a aj peniaze za nás úplne strovil. ¹⁶Ved' všetko bohatstvo, ktoré Boh odňal nášmu otcovi, patrí nám a našim synom. Teraz teda urob všetko, čo ti Boh povedal.

17 Vtedy sa Jákob pobral, vysadil svojich synov a svoje ženy na ťavy **18** a odviedol všetok svoj statok i všetko, čo mal, čo si nadobudol, totiž svoj vlastný statok nadobudnutý v Paddán-Arame, aby sa dostal k svojmu otcovi Izákovi do Kanaánu. **19** Lábán odišiel strihať svoje ovce; zatiaľ Ráchel ukradla teráfim, ktoré patrili jej otcovi. **20** Tak Jákob oklamal Sýrčana Lábána, keďže mu neoznámil, že chce utiecť. **21** A utiekol so všetkým, čo mal. Vzchopil sa, prebrodil Eufrat a obrátil sa smerom ku Gileádskemu pohoriu.

Lábán prenasleduje Jákoba

22 Keď na tretí deň povedali Lábánovi, že Jákob ušiel, **23** vzal so sebou svojich príbuzných, prenasledoval ho sedem dní cesty a dohonil ho na Gileádskom pohorí. **24** V noci však Boh prišiel vo sne k Lábánovi a riekol mu: Chráň sa akokoľvek dohovárať Jákobovi. **25** Keď Lábán dostihol Jákoba, Jákob si práve rozložil stan na vrchu. Lábán sa rozložil so svojimi príbuznými na

Gileádskom pohorí. ²⁶Vtedy Lábán povedal Jákobovi: Čo si to urobil? Ved' si ma oklamal a dcéry si mi odviedol ako vojnové zajatkyne. ²⁷Prečo si mi zatajil, že hodláš ujsť, a prečo si ma ukradol? Neoznámil si mi to, aby som ťa mohol s radosťou vypraviť so spevmi, s bubnami a harfami, ²⁸a nedovolil si mi pobozkať vnukov a dcéry. To si urobil nerozumne. ²⁹Mal by som dosť moci urobiť vám zle, ale minulej noci mi Boh vašich otcov hovoril takto: Chráň sa akokoľvek dohovárať Jákobovi! ³⁰Ale keď si už nadobro odišiel, lebo si veľmi túžil po otcovskom dome, prečo si ukradol mojich bôžikov? ³¹Tu Jákob odpovedal a riekol Lábánovi: Nuž, bál som sa, lebo som si myslel, že by si mi mohol nasilu odňať svoje dcéry. ³²U koho však nájdeš svojich bôžikov, ten nech neostane nažive; v prítomnosti našich príbuzných si poprezeraaj, čo je u mňa, a vezmi si, čo je tvoje. Jákob totiž nevedel, že ich Ráchel ukradla.

³³Lábán vošiel do Jákobovho stanu, do stanu Leinho i do stanu oboch dievok,

ale nenašiel nič. Potom vyšiel zo stanu Leinho a vošiel do stanu Ráchelinho. ³⁴Ráchel však vzala teráfim a položila ich do ťavieho sedla a posadila sa na ne. Lábán prekutal celý stan, ale nenašiel nič.

³⁵Ona však povedala otcovi: Nehnevaj sa, pane môj, že nemôžem vstať pred tebou, lebo mám to, čo mávajú ženy. Hľadal teda, ale teráfim nenašiel.

³⁶Tu sa Jákob nahneval a povadil s Lábánom. A Jákob v odpovedi povedal Lábánovi: V čom je môj priestupok a môj hriech, že si ma tak zúrívo prenasledoval? ³⁷Veď si mi prekutal všetky veci. Čože si našiel zo všetkých vecí svojho domu? Polož to sem pred mojích a tvojích príbuzných, nech oni rozhodnú medzi nami dvoma.

³⁸Už je tomu dvadsať rokov, čo som u teba: tvoje bahnice a kozy nikdy nezvrhli a z baranov tvojho stáda som nejedával. ³⁹Nedonášal som ti, čo zver roztrhala, sám som nahrádzal škodu; odo mňa si požadoval, čo mi ukradli vo dne, i to, čo mi ukradli v noci.

⁴⁰Stávalo sa, že ma vo dne morila

horúčosť a v noci mráz, a spánok unikal mojim očiam. ⁴¹Toto som mával v tvojom dome po dvadsať rokov; štrnásť rokov som ti slúžil za tvoje dve dcéry a šesť rokov za stádo od teba. Pritom si mi desať razy zmenil odmenu. ⁴²Keby nebol so mnou Boh môjho otca, Boh Abrahámov, a Ten, ktorého sa bál Izák, veru by si ma bol prepustil naprázdno. Ale Boh videl moje trápenie i lopotu mojich rúk, preto ťa minulej noci napomenul.

Lábánovo zmierenie s Jákobom

⁴³Potom Lábán odvetil Jákobovi: Tieto dcéry sú moje dcéry a títo synovia sú moji synovia, i stádo je moje stádo; moje je všetko, čo tu vidíš. Čo však môžem urobiť dnes s týmito svojimi dcérami a so synmi, ktorých ony zrodili? ⁴⁴Pod' teda, uzavrieme zmluvu, ja i ty; nech ona bude svedectvom medzi mnou a tebou. ⁴⁵Vtedy Jákob vzal kameň a vztýčil ho ako posvätný stĺp. ⁴⁶Jákob povedal svojim príbuzným: Nazbierajte kamenia! I nabrali kamenia, urobili hromadu a tam na tej

hromade jedli. ⁴⁷Lábán ju potom pomenoval Jegar Sahadútá a Jákob ju pomenoval Gal-Ed. ⁴⁸Nato Lábán povedal: Táto hromada je dnes svedkom medzi mnou a tebou; preto sa volá Gal-Ed ⁴⁹a Micpá, lebo povedal: Nech Hospodin dozerá na mňa a na teba, keď sa rozídeme. ⁵⁰Keby si zle zaobchádzal s mojimi dcérami, alebo by si pribral iné ženy k mojim dcéram, pamätaj, že Boh je svedkom medzi mnou a tebou, aj keď nieto nikoho z ľudí pri nás. ⁵¹Potom Lábán povedal Jákobovi: Hľa, tu je hromada, a hľa, tu je posvätný stĺp, ktorý som vztýčil medzi mnou a tebou; ⁵²táto hromada bude svedkom, svedkom bude i tento posvätný stĺp, že neprejdem za túto hromadu k tebe, ani ty neprejdeš za túto hromadu a za tento posvätný stĺp ku mne so zlým úmyslom. ⁵³Boh Abrahámov a Boh Náchórov, Boh ich otcov, nech súdi medzi nami. A Jákob prisahal na Toho, ktorého sa bál jeho otec Izák. ⁵⁴Jákob priniesol aj obeť na vrchu a pozval svojich príbuzných, aby hodovali s ním. Potom hodovali aj prenocovali na

vrchu.

Druhé čítanie

Uzdravenie ochrnutého

¹Keď po niekoľkých dňoch znova prišiel do Kafarnaumu a rozchýrilo sa, že je doma, ²zhromaždilo sa toľko ľudí, že už ani predo dvermi nebolo miesta. A On zvestoval im slovo. ³Vtedy prišli k Nemu s ochrnutým, ktorého niesli štyria. ⁴A keď ho pre zástup nemohli priniesť až k Nemu, preborili strechu (domu), v ktorom bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ochrnutý ležal. ⁵Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy! ⁶Sedeli tam aj niektorí zákonníci a premýšľali v srdciach: ⁷Čo tento hovorí? Rúha sa! Ktože môže odpúšťať hriechy, ak len nie Jeden, Boh? ⁸Ježiš hneď zbadal v duchu, že takto premýšľajú, a povedal im: Prečo

tak zmýšľate v srdciach? ⁹Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a chod'? ¹⁰Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: - ¹¹Vravím ti, vstaň; vezmi si lôžko a chod' domov! ¹²A on vstal, hneď si vzal lôžko a vyšiel pred všetkými, takže všetci zostali ako bez seba a zvelebovali Boha hovoriac: Nikdy sme nevideli nič podobné!

Ježiš v dome Matúšovom

¹³Potom zase vyšiel k moru a všetok zástup prišiel k Nemu a On ich učil. ¹⁴Idúc uzrel Léviho, syna Alfeovho, sedieť na colnici a povedal mu: Nasleduj ma! A on vstal a nasledoval Ho. ¹⁵Potom sedel (Ježiš) v jeho dome za stolom a mnohí colníci a hriešnici prisadli si k Ježišovi a k Jeho učeníkom, lebo mnoho bolo tých, čo Ho nasledovali. ¹⁶Keď zákonníci zo skupiny farizejov videli, že je s hriešnikmi a colníkmi, povedali Jeho učeníkom: Prečo je s colníkmi a

hriešnikmi? ¹⁷Keď to Ježiš počul, povedal im: Nepotrebujú lekára zdraví, ale chorí; neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnych.

¹⁸Jánovi učeníci a farizeji sa postievali. I prišli (niektorí) a povedali Mu: Prečo sa postia Jánovi učeníci a učeníci farizejov, ale Tvoji učeníci sa nepostia? ¹⁹Ježiš im riekol: Či sa ženíchovi družbovia môžu postiť, dokiaľ je ženích s nimi? Pokým majú ženícha so sebou, nemôžu sa postiť. ²⁰Ale prídu dni, keď im ženích bude odňatý, v ten deň sa budú postiť.

²¹Nikto neprišíva na staré rúcho záplatu z nového súkna, lebo nová záplata by vydrapila kus starého súkna a diera bude ešte väčšia. ²²A nikto nevlieva nové víno do starých nádob, lebo víno by roztrhlo nádoby a nazmar vyjdú aj víno aj nádoby. Ale nové víno do nových nádob!

Vymŕvanie klasov v sobotu

²³Raz v sobotu šiel obilným poľom a Jeho učeníci idúcky začali vymŕvať klasy. ²⁴Tu Mu farizeji povedali:

Pozri! Prečo robia v sobotu, čo nie je dovolené? ²⁵A On im odvetil: Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid a jeho sprievod, keď mali nedostatok a boli hladní? ²⁶Ako vošiel do domu Božieho za čias veľkňaza Abiataru a jedol z posvätných chlebov, z ktorých nikomu nie je dovolené jesť, jedine kňazom, a dal aj svojmu sprievodu? ²⁷Povedal im teda: Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu; ²⁸preto je Syn človeka pánom aj nad sobotou.